

Стоєва Тетяна Іванівна

здобувач вищої освіти І курсу
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник –
Мірошніченко Л. В., кандидатка
філологічних наук, доцентка,
доцентка кафедри соціально-
гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ІНОЗЕМНИХ ГРОМАДЯН ЩОДО РОЗУМІННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Україна в сучасному світі зацікавлена в діловому спілкуванні з представниками різних держав. Іноземні громадяни приїждять у нашу країну з різних причин, але під час спілкування виникає ряд проблем, особливо мовного характеру. Велика кількість освічених людей України зосереджують увагу на вивченні цієї проблеми. Сьогодні відбувається швидкий розвиток інформаційних технологій, а якщо є бажання самовиразитися, то вивчення буде ефективнішим та цікавішим. Актуальність статті обумовлена необхідністю дослідження причин, які перешкоджають вивченню української мови іноземними громадянами. Цій проблемі приділяли увагу Манана Абашидзе та Мирослав Панчишин. Їх дослідження спонукають до глибшого розгляду зазначеної проблеми. Варто визначити основні причини у процесі вивченні української мови іноземними громадянами. По-перше, на жаль, самі українці не вивчають державну мову, не спілкуються нею. Як зазначила Ганна Швець, доцентка кафедри української та російської мов, іноземного Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка: «Іноземні студенти, що вивчають українську, звісно, послуговуються саме нею в побуті, однак іноді з цим бувають проблеми, оскільки їм доводиться пояснювати співрозмовникам: вони вивчають українську, а російської не знають» [1]. Як відомо, в Україні є проблема двомовності, пов'язана з нав'язуванням російської мови як другої державної мови. Сьогодні спостерігається ідея, коли російська мова витісняє українську з багатьох сфер життя, у вищих закладах освіти не вистачає кваліфікованих викладачів, у публічних місцях загалом спілкуються російською. Нині головне, щоб українська мова функціонувала. Ми спілкуємося українською і можемо сприймати російську без труднощів. У громадських місцях варто розмовляти зі співрозмовником по-українськи, але, на жаль, часто у відповідь чуємо російську. Для українців це не буде проблемою, але як тоді

бути іноземцям, які приїхали вивчати українську мову? Адже вони можуть не розмовляти та не володіти російською, і тоді спілкування для іноземців буде дещо складним і викликатиме дискомфорт. Саме тому іноземцям складно вивчати одну мову, а в суспільстві чути іншу.

По-друге, «По факту, у нас значно більше правил для побудови речень, фраз, словоформ, і, відповідно, значно більше винятків до цих правил. Мабуть, одним із найскладніших розділів у вивченні української мови є вимова та наголоси, оскільки артикуляційний апарат місцевих жителів та її носіїв адаптований до такої вимови, а от іноземцям важче з цим впоратися», – стверджує лінгвіст Мирослав Панчишин [2]. Звісно, на відміну від решти східнослов'янських мов, в українській є сім відмінків, які потрібно знати, відрізнити та розуміти. Дуже складна система відмінювання дієслів, іменників, прикметників. Також у нашій мові є незвичайні слова – паліндроми, фрази або слова, які можна читати як зліва направо, так і справа наліво. Звісно, вся ця орфографія, лексикологія, будова слова спочатку будуть складними під час вивчення, але згодом всі правила здаватимуться більш зрозумілими.

Наступною причиною ускладнень щодо вивчення іноземцями української мови ми вважаємо те, що для них не передбачено якісної методики викладання. Вони змушені самотійно вивчати правила, вимову, наголоси. Можливо, є необхідність видати іноземцям більше посібників у форматі розмовника, в якому вони могли б знайти фрази і словосполучення, що знадобляться для щоденної роботи та спілкування. У розмовнику було б краще зробити акцент не на граматичні конструкції і правилах, а на стійкі вирази, якими б могли користуватися іноземці в письмовому та усному спілкуванні. Адже неможливо навчити іноземців розуміти, писати й спілкуватися українською, якщо приділяти увагу лише граматиці. Варто організувати гуртки для іноземців, де вони б ділилися враженнями та емоціями щодо вивчення української мови.

Отже, в результаті проведеного дослідження можна стверджувати, що основними причинами, через які іноземним громадянам складно вивчати та розуміти українську мову є проблема двомовності, складна структура мови та її правила і не передбачення якісної методики вивчення української мови. Звісно, у наш час завдяки достатній кількості інформації, посібників, підручників, курсів української мови, вони зможуть самотійно не тільки опанувати базові знання, а й читати українську літературу та вивчати історію України.

Література

1. Манана Абашидзе: Іноземець, який говорить українською, – ще досі екзотика для громадян України / <https://i-ua.tv/society/>
2. Українська серед світових – яка вона? <https://uain.press/blogs/>